

Sygn. akt II Ka 153/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk (spr.)
Sędziowie:	SSO Jerzy Kozaczuk SSO Teresa Zawiaślak
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Wierzbicka

przy udziale Prokuratora Bożeny Grochowskiej-Małek

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2014 r.

sprawy **M. I.**

oskarżonego o przestępstwa z art. 286 §1 kk i in.

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 6 lutego 2014 r. sygn. akt II K 1463/13

wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten tylko sposób, że za podstawę warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności w miejsce art. 70 § 1 pkt 1 kk przyjmuje art. 70 § 2 kk; zwalnia oskarżonego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze stwierdzając, że ponosi je Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 153/14

UZASADNIENIE

M. I. oskarżony został o to, że:

w okresie od 1 września 2013 roku do 13 września 2013 roku na stacji PKP Ż. w P. gm. T. woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) Sp. z o.o. w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd poprzez używanie za autentyczny podrobionego dokumentu uprawniającego do ulgowego przejazdu, tj. poświadczenia wykupu dla pracownika za rok 2013 ulgi transportowej z ulgą 99 % w klasie drugiej seria (...) nr (...) wystawionego przez (...) SA korzystając z dziewięciu przejazdów w kierunku „tam i z powrotem” oraz jednego przejazdu w kierunku „tam” w pociągach (...) Sp. z o.o. w W. na odcinku S. –W. O. w skutek czego wyłudził kwotę 229,71 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. w W.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Sąd Rejonowy w Garwolinie wyrokiem z dnia 06 lutego 2014r.:

1. oskarżonego M. I. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za czyn ten z mocy art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk skazał go i z mocy art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;
2. z mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej w pkt 1 kary pozbawienia wolności na okres 3 lat tytułem próby;
3. z mocy art. 33 § 2 i 3 kk orzekł od oskarżonego grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka dzienna;
4. z mocy art. 72 § 2 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. kwoty 229,71 złotych w terminie 2 miesiące od uprawomocnienia się wyroku;
5. z mocy art. 73 § 2 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;
6. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 370 złotych tytułem kosztów sądowych, a w tym 280 złotych opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Prokurator, który na podstawie art. 425 § 1, 2 i 3 kpk oraz art. 444 kpk zaskarżył wyrok na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze.

Na podstawie art. 427 § 2 kpk i art. 438 pkt 1 kpk wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisu prawa karnego materialnego – art. 70 § 1 pkt 1 kk poprzez wskazanie tego przepisu obok art. 69 § 1 i 2 kk w podstawie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w przypadku, gdy M. I. był sprawcą młodocianym, a w związku z tym podstawę do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności winien stanowić wobec niego art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 2 kk.

Stawiając powyższy zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia w części dotyczącej rozstrzygnięcia zawartego w jego pkt 2, poprzez orzeczenie w oparciu o art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 2 kk warunkowego zawieszenia wykonania kary 8 miesięcy pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 lata.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jako zasadna zasługuje na uwzględnienie.

Mając na uwadze, że skarżący nie kwestionuje ustaleń faktycznych oraz winy oskarżonego, należało uznać za niecelowe odnoszenie się do tych kwestii. Na potrzeby niniejszego uzasadnienia wystarczy poprzestać na stwierdzeniu, że Sąd Okręgowy w Siedlcach w pełni popiera, zawarte w zaskarżonym wyroku, stanowisko Sądu Rejonowego, zarówno w zakresie ustaleń faktycznych, opisu czynu jak i winy oskarżonego.

W niniejszej sprawie problem stanowi niesłuszne wskazanie w podstawie warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec M. I. kary pozbawienia wolności art. 70 § 1 pkt 1 kk. Wskazać w tym względzie należy za skarżącym, iż z analizy akt niniejszej sprawy wynika bezspornie, iż oskarżony w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu w okresie od 1 do 13 września 2013r. nie miał ukończonych 21 lat, a w momencie orzekania w pierwszej instancji 24 lat, dlatego uznać go należy za sprawcę młodocianego zgodnie z treścią art. 115 § 10 kk. Uwzględniając powyższe stwierdzić dalej należy, iż zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec sprawy młodocianego zastosowanie ma art. 70 § 2 kk, który powinien znaleźć się w podstawie prawnej warunkowego zawieszania kary pozbawienia wolności. Dlatego Sąd Odwoławczy ten właśnie przepis wskazał obok art. 69 § 1 i 2 kk, zamiast błędnie wskazanego art. 70 § 1 pkt 1 kk, jako podstawę warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec M. I..

Z uwagi na charakter niniejszego uchybienia Sąd Okręgowy uznał, iż wydatki za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa, ponieważ przemawiają za tym względy słuszności.

Z tych też względów, na podstawie art. 437 § 1 kpk Sąd Okręgowy w Siedlcach orzekł jak w wyroku.